

[Chr. Madsen.]

ning for tab af indtægt og arbejdsmuligheder i den tid, de unge søger uddannelse, men at han ikke mener, man på nuværende tidspunkt kan fremsætte forslag herom. Det i sig selv siger, at ministeren er om ikke fuldt ud, så i hvert fald i nogen grad enig med mig i mine betragtninger; jeg tror da heller ikke, man på nuværende tidspunkt kan stille forslaget, men jeg tror på, at der er store muligheder for, at man kan komme ind på den tankegang, når vi i 1967-68 skal have lovgivningen op til revision. Jeg vil tro, at man til den tid er kommet så langt frem i sine betragtninger, at man ser mere frimodigt på begrebet erstatning for tabt arbejdsfortjeneste både for dem, der søger uddannelse, og dem, der i arbejdsløshedsperioder skal omstille sig til nyt arbejde, når det moderne samfund udvikler sig således, at det bliver nødvendigt; jeg tror, man da vil mene, at det er et rimeligt krav at stille, at der skal gives erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslaget; jeg regner med, at vi i udvalget kan få nærmere oplysninger vedrørende de unges uddannelse og i særdeleshed de ufaglærte kvinders; for det er rigtigt, hvad andre ordførere har sagt, at på det område forsynder vi os nok meget, og på det område kan der sikkert gøres mere, end vi i øjeblikket kan overse.

Erik Østergaard: Med den stærke udvikling, der i den nyere tid har fundet sted inden for industrien og praktisk talt inden for alle fag, vil det sikkert være både ønskeligt og nødvendigt at opretholde disse kursus med uddannelse af ikke-faglærte. Industrien og erhvervene i det hele taget har jo brug for disse folk, og det må betragtes som en fordel, at de, der har deltaget i kurserne, på basis heraf kan opnå en bedre stilling og en højere løn; alt dette vil vi fra mit parti se på med velvilje og forståelse.

Af det foreliggende lovforslag og bemærkningerne hertil fremgår det, at man kort

sagt vil have udjævnet den forskel, der hidtil er kommet til udtryk gennem begreberne forsørger og ikke-forsørger. I bemærkningerne er der gjort rede for, hvad der er ydet deltagerne i disse kursus gennem de forskellige tilskud; jeg ser heraf, at den kursUSDeltager, der er forsørger, omtrent får dækning for den løn, han kunne have tjent ved at være i arbejde, og at den, der er ikke-forsørger, får et noget mindre beløb. Jeg finder det rimeligt, at den mand, der er forsørger, og som søger disse kursus i den hensigt at forbedre kårene for sig og sin familie, får dækning for den tabte arbejdsfortjeneste.

For ikke-forsørgerne, der i de fleste tilfælde er yngre, ligger sagen væsentligt anderledes, og når tallene fra denne gruppe kursUSDeltagere ikke er særlig store, er grunden sikkert den, at for dem står lærepladser i andre fag endnu åbne på grund af deres lidt yngre alder. Det er forholdsvis let for ikke-forsørgeren at deltage i disse kursus, han har ingen familie at være afhængig af, undervisning og ophold på skolerne er fri, og kan han så opnå at få omtrent fuld løn oven i hatten, ja, så kan det jo nok virke tiltrækkende på en del, måske ikke altid den bedste del. Man må desværre se i øjnene, at hvis man på den måde gør det alt for let for de lidt yngre årgange, frister man en del unge til at tage på disse skoler, uden at de måske derfor har til hensigt at lære noget; man kan jo nemlig udmærket godt være på disse skoler uden at lære noget. Jeg kunne måske sige desværre; men sådan er det jo.

De uafhængige kan ikke gå ind for den foreslåede ændring, idet vi mener, at den hidtil gældende ordning er fuldt tilstrækkelig, og at den anslåede merudgift på dette område med fordel kunne spares.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Ja, lige med undtagelse af den sidste ordfører var der jo positiv stillingtagen til lovforslaget; det takker jeg for. Jeg forstår, at der nu bliver tale om et udvalgsarbejde,